

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดป่าประดู่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขต 1 จำนวน 13 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนวัดป่าประดู่ จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 104 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) สุ่มตัวอย่างห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ ตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 52 คน รวม 104 คน เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการจับสลาก โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนอ่านแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS ที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนอ่านแบบปกติ ที่ใช้สำหรับกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัย สร้างขึ้นเองและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบคุณนาโนโดยเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบปลายปีด มีจำนวน 50 ข้อ ใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .95 และใช้สำหรับทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .95

4. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านโดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปีด โดยวิธีการของ ลิคิร์ท (Likert) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .93

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสอนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง โดยให้กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนอ่านแบบปกติ กลุ่มทดลองใช้วิธีสอนอ่าน

โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS เป็นเวลาครุ่นละ 15 ชั่วโมง ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และกู้นทดสอบท่าแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนอ่าน โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติการทดสอบค่าทีกรีฟีที่กู้นตัวอย่างเป็นอิสระต่อ กัน (t – Test for Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL – PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบปกติ
2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL – PLUS มีความพึงพอใจต่อวิธีสอนอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำ답นพนว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ความพึงพอใจค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ นักเรียนพึงพอใจในการที่สามารถนำคำตามที่ตั้งไว้ในช่วงกิจกรรมก่อนการอ่าน ขณะอ่านมาบททวนหาคำตอน และคำตามใดที่ไม่มีคำตอบก็หาคำตอนได้จากการอ่านเพิ่มเติม หรือถามผู้รู้ และนักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้นักเรียนตรวจสอบคำตอนทำให้ทราบว่าคนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง และยังไม่เข้าใจอะไรบ้าง ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนพึงพอใจในการที่ครูให้เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการอ่านแบบ KWL – PLUS เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนไดฝึกทักษะการคิดอย่างมีระบบ สามารถตรวจสอบความคิดของคนเอง และปรับเปลี่ยนกติกาที่การคิดได โดยมีขั้นตอนเริ่มจากกิจกรรมก่อนการอ่าน เปิดโอกาสให้นักเรียนระดมพลังสมองเพื่อค้นหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ดึงคำตามในสิ่งที่ต้องการรู้ และตรวจสอบคำตอบจาก การอ่าน ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นขั้นการตอบคำตามจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ หรืออาจสร้างคำตามเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน จดบันทึกข้อมูลสำคัญเพื่อทบทวนเมื่อหาขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน เป็นการอภิปรายถึงความรู้จากการอ่านเพื่อนำมาเขียนแผนผังความคิด และเขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติมีกิจกรรม

การเรียนที่ศึกษาเนื้อเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด ขาดการตั้งคำถามหลังจากการอ่านเรื่อง ไม่ได้เขียนแผนผังความคิด และสรุปเนื้อหา นักเรียนจึงไม่สามารถตอบคำถามได้ เพราะขาดกระบวนการคิดในการอ่านมาก่อน ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ KWL – PLUS จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรศรี แสงส่องฟ้า (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระเลuko อําเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี KWL – PLUS กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี KWL – PLUS มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี KWL – PLUS มีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวนาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS สูงกว่าก่อน การจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน พบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์จากเรื่องที่อ่าน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งฝึกให้นักเรียนได้คิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและด้านบรรยากาศการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL – PLUS มีผลสัมฤทธิ์ทางการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ

1. จากผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีอ่านภาษาไทย โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL - PLUS มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมก่อนการอ่าน เปิดโอกาสให้นักเรียนระดมพลังสมอง เพื่อค้นหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้ และตรวจสอบคำตอบจากการอ่าน ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นขั้นการตอบคำถามจากสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ หรืออาจสร้างคำถามเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน จดบันทึกข้อมูลสำคัญเพื่อทบทวนเนื้อหาขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน เป็นการอภิปรายถึงความรู้จากการอ่านเพื่อนำมาเขียนแผนผังความคิด แตะเขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภร จินดาเวชช์ (2549, หน้า 128) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - PLUS ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านส่งเสริมให้นักเรียนได้ระดมพลังสมองจากประสบการณ์เดิมให้เกิดองค์รวมความรู้ใหม่ จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน มีความสนใจอ่านเรื่องและทำกิจกรรมตามขั้นตอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียน ให้เกิดขึ้น สอดคล้องกับ ทิพสร มีปืน (2539, หน้า 73) ได้กล่าวว่า นักเรียนที่ได้ทราบดุจมุ่งหมาย การเรียนรู้ในเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านแล้วได้ประโยชน์จะทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน นอกจากนี้ ครุจัดการเรียนรู้โดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างเป็นระบบไม่ซับซ้อน นักเรียนมีความเห็นว่าสามารถปฏิบัติได้ไม่ยาก มีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการอ่านด้วยการถามให้นักเรียนได้ระดมสมองเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนและให้นักเรียนได้ประเมินข้อมูลมาคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่องทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะสนใจคิดตามเรื่องที่อ่าน และเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่เรียนใหม่ สอดคล้องกับ สรุพลด พยอมเย้ม (2545, หน้า 20) ที่กล่าวว่า โดยทั่วไปนักเรียนมีประสบการณ์เดิมทุกคน หากการเรียนรู้เดิมสัมพันธ์สอดคล้องกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้ก็จะเกิดขึ้น ได้รวดเร็วกว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์เดิมไม่สอดคล้องหรือขัดขวางการเรียนรู้ใหม่ และครุจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับผลข้อนกลับจากการตั้งคำถาม การทำแบบฝึกหัดหลังเรียน ทำให้นักเรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาและปรับปรุงในครั้งต่อไป การจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับผลข้อนกลับจะมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น การรู้ผลข้อผิดพลาดจะช่วยให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องได้ ถ้าการรับรู้เป็นผลสำเร็จหรือสิ่งที่ดีไปใช้ในการเรียนรู้ครั้งต่อไปทั้งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ฝึกให้คิดอย่างมีเหตุผลเหมาะสม สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้มีข้อสังเกตที่ผู้วิจัยพบขณะที่ทำการทดลอง ซึ่งนำมาเสนอแนะเพื่อประโยชน์แก่ผู้นำวิธีการสอนอ่านแบบ KWL – PLUS ไปใช้ต่อไปนี้

1. ในระบบแรกของการเรียนค่วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWL – PLUS นักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนอ่าน ไม่เข้าใจกระบวนการ ผู้สอนจะต้องใช้เวลาอ çokชัวโนง แนะนำให้ นักเรียนได้ใช้เทคนิคการสอนอ่านแบบ KWL – PLUS อ่ายถูกต้องความขั้นตอน เพื่อประสิทธิภาพในการเรียน

2. นักเรียนจะมีความกระดือรือร้นในการอ่านบทอ่านในช่วงบทแรก ๆ หลังจากนั้น นักเรียนจะเริ่มเกิดความเบื่อหน่าย ผู้สอนจึงควรกระตุ้น สร้างแรงจูงใจในการอ่าน

3. นักเรียนได้มีการฝึกฝนตนเองในด้านการอ่าน การคิดระดับสูงขึ้น เป็นพื้นฐาน การเรียนในวิชาอื่น ๆ ได้

4. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านค่วยวิธีสอน อ่านแบบ KWL – PLUS มีความพึงพอใจต่อการนำคำตามที่ตั้งไว้ในช่วงกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านมาทบทวนหาคำตอบ และการที่ครูให้นักเรียนตรวจคำตอบทำให้ทราบว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง และยังไม่เข้าใจอะไรบ้าง ส่วนในการที่ครูให้นักเรียนเขียนสรุปความรู้ที่ได้จาก การอ่านนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจ ในระดับต่ำสุด จึงต้องมีการพัฒนาทักษะการเขียนค่วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเทคนิค KWL – PLUS ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนกลุ่มสาระอื่น ๆ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เป็นการพัฒนาทักษะการคิดสรุปความระดับสูง

2. ควรนำเทคนิค KWL – PLUS ไปใช้ในการสอนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อศึกษาพัฒนา และส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน เนื่องจากมีระบบการฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบและ มีเหตุผล

3. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยระหว่างการสอนค่วยการใช้วิธีสอนในเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มขึ้น